

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ομοιόμορφης ερμηνείας, στο μέτρο που η Γαλλία βρίσκεται σε κατάσταση απολύτως όμοια με εκείνη της Σλοβακίας, επί της οποίας το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι «η δραστηριότητα παροχής υποχρεωτικής ασφαλίσεως υγείας στη Σλοβακία παρουσιάζει, λαμβάνοντας υπόψη τον κερδοσκοπικό σκοπό που επιδιώκεται από τις εταιρίες ασφαλίσεως υγείας και την ύπαρξη έντονου ανταγωνισμού ως προς την ποιότητα και την προσφορά των υπηρεσιών, οικονομικό χαρακτήρα» (απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2018, Dönera zdravní na poist'ovnía κατά Επιτροπής, T-216/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:64, σκέψη 68). Κατά το προσφεύγον, δεν είναι δυνατό συνεπώς να κριθεί διαφορετικά στην περίπτωση της Γαλλίας.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2018 — Hamas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-308/18)

(2018/C 259/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hamas (Ντόχα, Κατάρ) (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/475 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426 (ΕΕ 2018, L 79, σ. 26),
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/468 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1420 (ΕΕ 2018, L 79, σ. 7),

κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τη Hamas, συμπεριλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/931.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο σχετικά με το υποστατό των πραγματικών περιστάσεων που προσάπτονται στην προσφεύγουσα.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο σχετικά με τον χαρακτήρα της οργάνωσης Hamas ως τρομοκρατικής.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής περί μη επεμβάσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη η εξέλιξη της καταστάσεως λόγω της παρόδου του χρόνου.

6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2018 — EPSU και Willem Goudriaan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-310/18)

(2018/C 259/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: European Federation of Public Service Unions-EPSU (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Jan Willem Goudriaan (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: R. Arthur, Solicitor, και R. Palmer, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 5ης Μαρτίου 2018, περί μη υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο για την εφαρμογή μέσω οδηγίας, κατόπιν αποφάσεως του τελευταίου δυνάμει του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων της ΕΕ, της 21ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με τα δικαιώματα ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων των υπηρεσιών της κεντρικής διοικήσεως, η οποία συνάφθηκε σύμφωνα με το άρθρο 155, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την καθήν στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Ελλείπει αντιρρήσεων είτε ως προς το αντιπροσωπευτικό καθεστώς των μερών της συμφωνίας είτε ως προς τη νομιμότητά της, η Επιτροπή δεν είχε εξουσία να αρνηθεί την υποβολή προτάσεως στο Συμβούλιο περί εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας με απόφαση του τελευταίου.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο περί εφαρμογής της συμφωνίας με απόφαση του τελευταίου λήφθηκε κατά παράβαση του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και σε αντίθεση προς την απαίτηση σεβασμού της αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 152 ΣΛΕΕ.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι η Επιτροπή είχε καθήκον υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο, εκτός εάν προέβαλε αιτιολογημένα ότι οι κοινωνικοί εταίροι που ήταν μέρη της συμφωνίας δεν είχαν επαρκή αντιπροσωπευτικότητα ή ότι η συμφωνία δεν ήταν σύννομη.
 - Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προέβη σε αξιολόγηση της καταλληλότητας της συμφωνίας, η οποία δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές της.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε προδήλως εσφαλμένες και αβάσιμες αιτιολογίες.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι αιτιολογίες που διατύπωσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ικανές να δικαιολογήσουν την άρνηση υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο προς έγκριση της συμφωνίας.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι οι μόνοι λόγοι που μπορούν να δικαιολογήσουν άρνηση της Επιτροπής είναι μια αιτιολογημένη αντίρρηση ως προς την αντιπροσωπευτικότητα των κοινωνικών εταίρων ή τη νομιμότητα αποφάσεως του Συμβουλίου περί εφαρμογής της συμφωνίας μέσω οδηγίας.